

ΕΝΤΥΠΟ ΔΡΟΜΟΥ // ΤΕΥΧΟΣ #9 // ΧΕΙΜΩΝΑΣ '25

Ποτέ στα χακί,
ποτέ τουμπεκί!

Το έντυπο που κρατάς στα χέρια σου γράφτηκε, πληρώθηκε, τυπώθηκε και μοιράζεται στις γειτονιές των Βορείων από την αντιφασιστική ομάδα Antifa North. Αν αυτά που διαβάζεις σου φαίνονται ενδιαφέροντα, εδώ θα βρεις περισσότερα:
www.antifanorth.net

Introduction

Στα σχολεία πρήξιμο από τους καθηγητές, στη γειτονιά εξακριβώσεις από την αστυνομία και ρουφιάνοι στα μπαλκόνια τους. Στις δουλειές φωνές από τα αφεντικά, πίεση να ανέβουν τα κέρδη τους. Οι ιδιοκτήτες των σπιτιών που μένουμε, έξω από την πόρτα μας μπάστακες για να λάβουν το νοίκι του μήνα ενώ οι δικηγόροι και οι εισπρακτικές λογαριασμών σε ρόλο μαφίας σπάνε τα τηλέφωνα λες και τους ξέραμε από εκτές. Αυτές είναι μερικές πτυχές της ζωής του καθένα και της καθεμίας που αποδεικνύουν έμπρακτα ότι δεν βαδίζουμε όλοι μαζί ενωμένοι σε αυτήν την κοινωνία.

Οι δουλειές εκεί έξω μας δίνουν μισθούς που δεν φτάνουν ούτε για τα βασικά, τα ενοίκια και οι τιμές στα super market είναι στον θεό. Θα παλεύετε για την επιβίωση και θα το βουλώνετε. Αυτό μας φωνάζει το κράτος συνεχώς γιατί στοχεύει τις ζωές και την καθημερινότητά μας. Έτσι φτιάχνεται μια πολεμική κοινωνία με πειθαρχία, εξαντλητικές ζωές στα όρια της επιβίωσης και τσιμουδιά. Επομένως, η δυσaréσκεια και η αγανάκτηση της εργατικής τάξης είναι δεδομένη. Μα για το κράτος, ουδέποτε δεν πρέπει να οργανωθεί. Για αυτό αριστεροί και δεξιοί έχουν βαλθεί να μας κλειδώσουν στα σπίτια μας παραδομένους στον φόβο και τη μοναξιά.

Από τη μία μας βαπτίζουν εγκληματίες επειδή αράζουμε έξω και μιλάμε μεταξύ μας. Από την άλλη οι ποινές γίνονται πιο σκληρές για ψύλλου πύδημα. Οι απαγορεύσεις διαδέχονται η μία την άλλη

θέλεις αυτοκόλλητα;

και τα μπλόκα της τροχαίας μας φορτώνουν με πρόστιμα ισάξια των οχημάτων μας. Για εμάς που δεν ψηνόμαστε να υπηρετήσουμε τον στρατό το να πάρεις Ι5 γίνεται πιο δύσκολο. Στα σχολεία καθηγητές και ψυχολόγοι γράφουνε διαγνώσεις για να μεταχειρίζονται πιο βίαια όσους απλά βαριούνται το μάθημα. Και όλα αυτά γιατί πρέπει να βρεθούν χίλιοι τρόποι να μας πετάξουν στο περιθώριο. Να μας πιέζουν όλο και περισσότερο μέχρι να μας αναλάβει η αστυνομία.

Όλα αυτά βέβαια δεν γίνονται στο κενό. Το σκηνικό είναι πολεμικό παγκοσμίως. Ο πλανήτης βράζει και τα κράτη προετοιμάζονται για πόλεμο. Οι διακρατικοί ανταγωνισμοί έχουν βαρέσει κόκκινο και το ελληνικό κράτος προσπαθεί να συμμετέχει με τα μπουνιά. Για αυτό είναι που θέλει να έχει πειθαρχημένο το εσωτερικό του. Δηλαδή να έχει στην πίεση την εργατική του τάξη, να δουλεύει με φουλ τις μηχανές ενώ δεν θα βγάζει άχνα για ό,τι της στερεί. Όλοι οι μηχανισμοί που αναφέραμε παραπάνω λειτουργούν προς αυτήν την κατεύθυνση. Πειθαρχία στο εσωτερικό και υπεράσπιση των εθνικών συμφερόντων στο εξωτερικό.

Στο antifa north αυτά συζητάμε και προσπαθούμε να βρούμε κι άλλους να τα συζητήσουμε και μαζί. Απέναντι σε αυτά είμαστε οργανωμένες και παλεύουμε καθημερινά πρώτα να καταλάβουμε και μετά να δράσουμε απέναντι στα συμφέροντα των αφεντικών και των ρουφιάνων. Απέναντι στον πατριωτισμό και τη νομιμοφροσύνη. Γιατί όπως είπαμε αυτή η κοινωνία είναι χωρισμένη στη μέση. Και εμείς έχουμε επιλέξει πλευρά με περηφάνια. Δεν μπορούσαμε να κάνουμε και αλλιώς. Είμαστε εργατική τάξη. Είμαστε Antifa.

στείλε mail:
antifanorth@gmail.com

Πόσο ακόμα **πρήξιμο** **θα φάμε** **για τον στρατό;**

Καθώς οι πολεμικές μηχανές λειτουργούν στο μέγιστο τα τελευταία χρόνια, ειδικά σε Ευρώπη και Μέση Ανατολή, το ελληνικό κράτος κοιτά τι μπορεί να αποκομίσει απ' την κατάσταση. Εξοπλίζεται και πειθαρχεί το εσωτερικό του. Προκειμένου να μπορεί να κοντραριστεί με τα γειτονικά του κράτη, όμως, χρειάζεται και κορμιά. **Χρειάζεται ανθρώπους να στελεχωσουν τον ελληνικό στρατό και αν χρειαστεί να φύγουν για το μέτωπο.**

Ο τρόπος που φαίνεται να διάλεξαν τα αφεντικά μας να μας πείσουν να υπηρετήσουμε τα συμφέροντα τους είναι ο εξής: «αναβάθμιση του στρατού στη νέα εποχή». Δηλαδή κομμένα τα Ι5, κομμένα τα βύσματα, τα καψόνια, το άθλιο φαγητό, αυξήσεις στους μισθούς των μονίμων, καλύτερες συνθήκες διαβίωσης εντός των στρατοπέδων και άλλα. Μάλιστα το φεμινιστικό κράτος φρόντισε να βρει και για τον γυναικείο πληθυσμό μια θέση στον στρατό καθώς ήδη κάποιες γυναίκες υπηρετούν εθελοντικά, πράγμα που ανοίγει τον δρόμο για την υποχρεωτική τους στράτευση.

Ωστόσο, ο κόσμος γύρω μας είναι ταξικός, από την κορφή μέχρι τα νύχια. Έτσι, **ο στρατός και ο πόλεμος έχουν ταξική φύση.** Ό,τι κι αν λένε τα αφεντικά για εκσυγχρονισμούς, ξέρουμε ποιοι προορίζονται για το μέτωπο και ποιοι θα τη βγάλουν στο σαλόνι τους σε καιρούς πολέμου. Οι ίδιες οι αλλαγές στο ποιοι θα δικαιούνται Ι-5 αποδεικνύουν από μόνες τους την ταξικότητα του στρατού, αφού πλέον θα φτάνει στα χέρια όσων έχουν τα κατάλληλα κονέ, δηλαδή ανήκουν στην αντίστοιχη κοινωνική τάξη ώστε να ξέρουν γιατρούς και διευθυντές νοσοκομείων ή όσων έχουν την οικονομική δυνατότητα να τα σκάσουν για το τρελόχαρτο.

Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε κατά πόσο το ελληνικό κράτος θα εμπλακεί σε μια πολεμική σύρραξη αύριο. Αυτό που ξέρουμε είναι ότι σήμερα η

Τα περί «εκσυγχρονισμού» του στρατού τα είπε ο Νίκος Δένδιας. Ο άνθρωπος που υποκρίνεται ότι έχει αναλάβει να σερβίρεται καλύτερη φασολάδα στα στρατόπεδα, ενώ στην πραγματικότητα οργανώνει το αυριανό μακελειό. Αυτοί τον λένε Υπουργό Άμυνας. Εμείς, όμως τον λέμε Υπουργό Πολέμου.

κοινωνία κινείται σε ρυθμούς πολεμικής προετοιμασίας. Άλλωστε **η ίδια η στρατιωτική θητεία είναι άσκηση πειθαρχίας**. Το να υπακούς σε εντολές στον στρατό σε προετοιμάζει για τις εντολές του αφεντικού σου στη δουλειά. Το να ξυπνάς νωρίς επίσης. Όπως και το σχολείο πριν, έτσι και ο στρατός είναι μια διαδικασία κανονικοποίησης του ατόμου και προετοιμασίας του για 8 ώρες δουλειά με μισθό ψίχουλα και μούγκα.

Από την άλλη, τα τελευταία 5 χρόνια, 30 χιλιάδες γιωτάδες αρνήθηκαν να στρατευθούν. Αυτό δείχνει πως η εργατική τάξη δεν πειθαρχείται και τόσο εύκολα. Πολλοί αρνούνται συνειδητά, άλλοι **ενστικτωδώς δεν γουστάρουν να κρατήσουν όπλο για την πατρίδα**. Γι' αυτό τα αφεντικά χρειάστηκε να αναδιαρθρώσουν τον ελληνικό στρατό. Μπας και πειστεί κάνας μαλάκας παραπάνω να υπηρετήσει. Μπορεί το ελληνικό κράτος να μοιάζει κάτι άτρωτο μπροστά μας ωστόσο αυτές οι **οι μικρές μας αρνήσεις έχουν μεγάλο αντίκτυπο**. Ήδη, λοιπόν, 1 στους 6 δεν ψήθηκε με τη μαλακία του ελληνικού στρατού. Εμείς λέμε λίγοι είναι!

Σαν antifa north θεωρούμε πως το βάψιμο των τοίχων είναι αναπόσπαστο κομμάτι της εργατικής κουλτούρας. Από κομμάτια και ταγκιές μέχρι συνθήματα, η ύπαρξη τους στους τοίχους της γειτονιάς, είναι αυτή που μας κάνει να νιώθουμε πως δεν ζούμε σε ένα ολόλευκο ψυχιατρείο. Για ανθρώπους σαν εμάς τα τοιχάκια, τα παγκάκια και τα πεζούλια είναι πεδίο μάχης!

Δεν είναι τυχαίο που οι οργανωμένοι φασίστες επιλέγουν τα σπρέι για να προσπαθήσουν να εδραιωθούν σε μια γειτονιά. Είναι ο τρόπος τους να νομίζει κανείς ότι η γειτονιά ελέγχεται από τους ναζί. Φυσικά τα πράγματα δεν είναι έτσι... Γιατί εμείς και οι όμοιές μας φροντίζουμε να μην αφήνουμε σπιθαμή τοίχου για τις μαλακίες τους!

Από την άλλη, για τη δημοτική αρχή ό,τι κάνουμε εμείς θεωρείται βανδαλισμός και φθορά ξένης περιουσίας. Γι' αυτό και μεριμνούν οι τοίχοι να είναι καθαροί και να θυμίζουν πτέρυγα κλινικής. Σαν να μην έφτανε το ασταμάτητο buffarisma, τα τελευταία χρόνια έχουν αρχίσει να προσλαμβάνουν χίπστερ «καλλιτέχνες» να «διακοσμούν» τα καφάο, τα σχολεία και τα πάρκα μας, με πατριωτικές παπάτζες ή πολύχρωμα ξερατά που μας γυρνάνε τα άντερα.

Θα αναρωτηθεί κανείς γιατί ασχολούνται τόσο πολύ με το τι είναι βαμμένο στον τοίχο; Και απαντούμε: Η δημοτική εξουσία αναγνωρίζει πολύ καλά ποιος είναι ο εχθρός της μέσα σε μια γειτονιά (όπως και εμείς άλλωστε). Σκοπός της είναι να πειθαρχεί την εργατική τάξη στο μικροεπίπεδο. Να δημιουργήσει ένα κλίμα ασφυξίας σε τύπους και τύπες σαν εμάς ώστε να δουλεύουμε για τα ντόπια αφεντικά σε άθλιες συνθήκες, να τρώμε τα ψαχτήρια μας από την αστυνομία και παράλληλα να κάνουμε τουμπέκα.

Οπότε, ναι, εμείς θα συνεχίσουμε να βάφουμε τους τοίχους παρά τη συνεχή επιτήρηση και πειθαρχηση. Αλλά θα κάνουμε κι άλλα... Διότι το σπρέι είναι ένα πολύ σημαντικό εργαλείο έκφρασης, αλλά από μόνο του δεν αρκεί σε αυτούς τους δύσκολους πολεμικούς καιρούς που ζούμε. Πρέπει να βρεθούμε και να οργανωθούμε ενάντια στα σχέδια που έχουν για εμάς και για την τάξη μας.

Βανδαλισμένοι τοίχοι σημαίνει γειτονιά ζωντανή!

Σιγά μην είμαστε προβληματικοί! (αυτοί είναι ρουφιάνοι)

Δεν ξέρουμε αν το έχετε παρατηρήσει κι εσείς, αλλά τα τελευταία χρόνια σε κάθε τάξη οι μισοί μαθητές έχουν και από μία τουλάχιστον διάγνωση. Δεν ψήνεσαι να κάθεσαι πρώτο θρανίο και να ακούς ευλαβικά τον καθηγητή; Έχεις «ΔΕΠΥ». Αντιμιλάς στον διευθυντή, κάνεις κοπάνες και καμιά μαλακία με τους φίλους σου; Έχεις «Εναντιωματική Προκλητική Διαταραχή». **Οι διαγνώσεις δίνονται σωρηδόν από τα ΚΕ.Δ.Α.Σ.Υ.**

Το κράτος μέσα στο σχολικό πλαίσιο βρίσκει ακόμα ένα τρόπο να μας θυμίσει ποιοι και ποιες είναι ανεπιθύμητοι και πρέπει να συμμορφωθούν με τις εντολές του. **Εκεί που είχες τους καθηγητές πάνω από το κεφάλι σου, τώρα έχεις και ψυχολόγο, κοινωνικό λειτουργό** και έξτρα καθηγητές για παράλληλη στήριξη να περνάνε από εξέταση και ανάλυση κάθε σου κίνηση που δεν ταιριάζει με το προφίλ του καλού μαθητή.

Οι τύποι και οι τύπισσες που απλά δεν θέλουν ή δεν μπορούν να ανταποκριθούν σε αυτό το προφίλ, ορίζονται ως «προβληματικοί» και το κράτος φροντίζει να τους φορτώνει επιπλέον επιτήρηση «για το καλό τους». Εμείς, πάλι, πιστεύουμε ότι το κάνει **για να μάθουν από μικροί να πειθαρχούν**, μη και μεγαλώσουν και λουφάρουν στη δουλειά ή αντιμιλήσουν στο αφεντικό τους. Άμα κιάλας ανήκεις στην εργατική τάξη και ακόμα καλύτερα είσαι μετανάστρια, έχεις την ευκαιρία να ακούσεις ότι οι γονείς σου δεν σου έδωσαν τη σωστή μόρφωση, δεν ασχολούνταν με το να σε πηγαίνουν στο θέατρο όταν ήσουν μικρή κάθε ΣΚ, οπότε αυτοί φταίνε που δεν ψήνεσαι να κάθεσαι σε ένα θρανίο 6 ώρες. Μ' άλλα λόγια είναι κι αυτοί στόχος της πειθαρχίας.

Εμάς πάλι μας φαίνεται **το πιο λογικό να μην γουστάρεις να κάνεις ότι σου λέει ο μικροαστός καθηγητής** σου και «προβληματικό» να ψήνεσαι με την πειθαρχία. Γι' αυτό και τα παιδιά στα τελευταία θρανία λέμε ότι είναι δικά μας παιδιά!

Αυτή είναι η κρατική υπηρεσία που έχει βαλθεί να βγάλει πρόβλημα κάθε απείθαρχη συμπεριφορά, κάθε ταξική συνήθεια. Τα χαρούμενα παιδάκια στην ταμπέλα τους είναι προφανώς για ξεκάρφωμα. Ποιος χαίρεται όταν τον φορτώνεις επιτήρηση;

**Κάπου εδώ το έντυπο φτάνει στο τέλος του.
Και σε περίπτωση, λοιπόν, που ακόμα σε προβληματίζει το
αν θα πάρεις το 15 σε αποχαιρετάμε με 4 τρόπους να στείλεις
στον διάολο όποιον σε πρήζει για τον στρατό:**

-Δεν γίνεται να χάσεις την εμπειρία του
στρατού εκεί θα κάνεις παρέες για μια
ζωή!

-Εμ, φίλους έχω και ούτε αυτοί
ψήνονται να πάνε, άσε που οι μισοί δεν
μιλάνε καν ελληνικά.

-Είναι ένας χρόνος που θα 'σαι πιο
ξέγνοιαστος δεν είναι τόσο τραγικό.
-Ναι, γιατί οι δουλιές μας πληρώνουν
τόσο καλά, που μας παίρνει να
δουλεύουμε ξέγνοιαστοι έναν χρόνο
αμισθί για το κράτος.

-Μα ρε φίλε άμα γίνει πόλεμος δεν θα
προστατεύσεις το σπίτι σου;
-Ναι, ναι, θα κάνω μπλονζόν να
αποκρούσω τη ρουκέτα....

-Πάντως αν πας στρατό θα γυρίσεις πιο
πειθαρχημένος.
-Μάλλον δεν μας πρήζουμε αρκετά
δασκαλοι, αφεντικά και ρουφιάνοι
θέλουμε και λίγο καφόνι από λοχίες για
να δέσει το γλυκό.

**ΧΑΚΙ ΚΙ ΕΘΝΟΣΗΜΑ
ΔΕΝ ΘΑ ΜΑΣ ΤΑΙΡΙΑΞΟΥΝ ΠΟΤΕ!**